

La recuperació d'un tresor.

Almatret està d'enhorabona, si no passa un daltabaix el nostre poble aviat recuperarà el seu símbol més valuós, la Creu de Terme.

Fins fa aproximadament un centenar d'anys aquesta Creu va presidir el que antigament devia ser l'entrada del nostre poble.

En el moment del seu aixecament, molt probablement tan sols hi vivien unes poques famílies, i les seves llars s'aixecaven al voltant de l'actual plaça Mossèn Çinto Verdaguier (La Placeta) i de Casa la Torre.

Durant molts anys, han estat moltes les vegades que s'ha començat amb il·lusió la feina per recuperar el que és nostre, però be per cansament, o pel fet que es considerava molt difícil de recuperar-la, es desfallia en la lluita.

Fa aproximadament uns sis anys, es van tornar a engegar una vegada mes els mecanismes de recerca, ja gairebé oblidats. La perseverança de la gent que poc a poc han anat fent la feina d'investigació, recerca, documentació, i perquè no dir-ho tocar els fils que calguessin, avui tenen el seu fruit.

Avui, la Creu de Terme, gairebé esta llesta per emprendre el camí cap a casa seva.

Almatret té uns quants símbols històrics prou representatius, entre ells el Pou de la Vila, L'Ermida de Sant Joan (excel·lentment restaurada fa uns anys), L'Església de Sant Miquel, la Presó, i fins la dècada dels setanta La Bassa de Baix, (que, qui sap si tal com s'ha fet amb l'Ermida també es pot recuperar algun dia), però cap d'ells té la importància tant històrica, com artística de la nostra Creu. (Una de les característiques més diferencials del monument és l'altura del seu peu, que amb Creu inclosa ronda entre els sis i set metres, fet que la col·loca entre una de les Creus de Terme més importants de la província) És per això, que si torna a casa ha de fer-ho per tornar al seu lloc originari la Plaça Major.

El retorn de la Creu però, posarà en un dilema el nostre Ajuntament, que cal fer amb el monument que s'hi va aixecar, com homenatge a la pujada de l'aigua, durant els anys setanta.

La solució més fàcil és senzillament no fer res, i col·locar la Creu.

Una solució alternativa, és la remodelació de la plaça.

La primera, és ben segur la més barata, però evidentment no és la correcta, posar junts en un mateix lloc públic dos monuments d'importància i estils completament diferents no pot entrar en el cap de ningú.

La segona, molt més cara, i més llarga d'executar comporta el canvi de visió que fins ara, (potser equivocadament) tenim dels nostres espais públics.

Fa temps que es parla de convertir la Plaça Major en un espai obert als vianants, on tothom pugui gaudir amb tranquil·litat d'un espai acollidor al mig del poble.

Aquesta solució, però, no la podem donar nosaltres sols. És per això que potser caldrà posar-nos en mans d'experts qualificats de debò amb el tema, ja que no en trauriem res de dir-hi tots la nostra sense tenir en compte tots els criteris que calen.

Cada vegada son més els petits pobles, que en l'afany de convertir-se en atractius pels visitants, i per millorar la qualitat de vida dels seus veïns, converteixen places i carrers en espais tancats als vehicles, respectant les necessitats dels veïns, així es creen llocs per gaudir tant la gent gran com els infants i els pares.

Tot això comporta un canvi en els hàbits, o mals hàbits que hem anat adquirint poc a poc durant anys, com es el fet de deixar el vehicle davant de la porta del veí, convertir la plaça en aparcament improvisat de vehicles, tan sols per anar al bar, o fins i tot per deixar-lo aparcat al mateix lloc durant molt temps etc.

Caldrà aplicar unes mínimes normes de conducció, i potser també fer canvis en els hàbits de circulació dintre del municipi, res però que els conductors no puguem assumir amb normalitat, tal i com ho fem en llocs similars en altres viles. Tot això però, s'haurà de fer amb l'ajut de professionals en l'urbanisme.

A Almatret, cada vegada són més els forans que hi venen buscant un lloc tranquil per passar uns dies o buscant una segona residència, i és a nosaltres que ens toca actuar perquè aquesta tendència vagi en augment, per això calen actuacions a llarg termini en el nostre municipi, si és que volem mantenir d'alguna manera el seu índex de població.

En el cas de que la proposta de remodelació de la plaça prengui peu, hem de ser conscients que no es una cosa d'avui per demà, però que si que és una direcció cap on anar. Els canvis a fer no seran de l'agrat de tothom, però s'han d'establir uns criteris.

No podem pas deixar que ens passi com a aquell senyor que s'enorgullia de posseir i ensenyar a casa seva un quadre del que tothom en deia meravelles, i que va decidir, en vista de l'èxit acompanyar amb un altre quadre, i un altre i més, al cap del temps es va adonar que ningú parlava del seu quadre, tan sols parlaven d'una paret plena de quadres.

I és que amb altres paraules, no és bo que hi hagi dos galls en el mateix galliner.

L'ENIGMA D'ESTIU

Una senyora anà a prendre un te a un bar, quan l'anava a beure es trobà una mosca dintre la beguda i demanà que l'hi canviessin.

Al portar-l'hi de nou es va adonar que encara era el mateix d'abans, Com se n'adonà?

SOLUCIO A L'ENIGMA DE PRIMAVERA

El tercer nen s'endugué la mona dintre del cistell

Equip GARBINADA

Coordinació: ●.....

Glòria Arbonés, Núria Pujol i Jordi Santaulària.

Redacció: ●.....

Glòria Arbonés, Miquel Camarassa, Alicia Pons, Núria Pujol, Verònica Pujol, Mònica Rius, Jordi Santaulària.

Editorial: ●.....

Núria Pujol, Mònica Rius, Alicia Pons.

Muntatge: ●.....

Miquel Ballesté

Fotos: ●.....

Arxiu

Amb la col·laboració de l'Excl. Ajuntament d'Almatret:

Telèfon : 973 13 80 13

Fax : 973 13 80 67

E-mail : ajuntament@almatret.ddl.net

Jordi Santaulària